

چند سند در باره هزینه جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران این اسناد بخوبی نشان میدهند که هزینه جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی به تخمین روزنامه نگاران غیر ایرانی بین ۳۰-۴۰ میلیون دلار بوده و در ضمن نشان میدهد بیشتر هزینه ها از نصف مبلغی که از سال ۱۳۳۹ به نوشابه های الکلی اضافه شده بود، تامین شده است و سندی وجود دارد که نشان میدهد اشخاص غیر دولتی مبالغی برای برگزاری پرداخت کرده اند و در یک سند مبلغ ۲۰۰ میلیون ریال که می شود «۲۰ میلیون تومان» نیمی از بودجه جشن ها بوده است. این اسناد بخوبی نشان میدهند که جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی نه تنها تحمیلی به بودجه کشور نبوده بلکه برای شناساندن فرهنگ و تمدن و تاریخ ایران، مبلغ معادل ۴۰ میلیون دلار رقم بسیار، بسیار کمی بوده و آن تمدن و فرهنگ و تاریخ ۲۵۰۰ ساله ارزش بسیار بیشتری داشته است و دارد.

تنها یک دیدار سران کشور های ۲۰ کشور عضو (جی - ۲۰) که در سال ۲۰۱۰ در تورنتو تشکیل شد، بالغ بر ۱.۸ میلیارد (میلیارد) دلار هزینه برای دولت کانادا داشته است. علاوه بر این در آن مدت، اتوبوس و قطار های شهری در محل های برگزاری جلسه ها بکلی تعطیل و یا مختل شده بود و از راه هایی که به سالن های جلسه ختم می شد اجازه گذر کامیون و برخی وسایل نقلیه همگانی داده نشده بود و از این بابت میلیون ها دلار خسارت به اقتصاد کشور کانادا وارد شد، و تعداد انبوهی از مردم دستگیر و مورد ضرب و شتم پلیس و ماموران امنیتی قرار گرفتند. شب نخست برگزاری مراسم، چندین اتومبیل پلیس به آتش کشیده شد و بیش از ۵۰۰ تن در زندان ها (قفس های آهنی) که در گوشه و کنار شهر نصب شده بود در زیر سرما بصورت بازداشت بسر برده اند.

هزینه جشن های ۶۰ امین سال سلطنت ملکه انگلستان به پول بریتانیا (پاوند) بالغ بر ۱.۵ بیلیون (میلیارد) شده بود! و کسی در دنیا به این مورد ایراد نگرفت ولی «روش عن فکران» ایران به نفع بیگانگان دروغ پردازها کردند.

در جریان جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی از آنچه در دو مورد بالا در کانادا و بریتانیا روی داد، خبری نبود. آنچه بعدها شد، پیامد یک عقده شگرف و ژرف بیگانگان، بویژه اروپاییان و باصطلاح روشنفکران ساده لوح وطنی بود که چه دروغها که نیاقتند و چه تهمت ها که نزدند. ملت ایران باید آگاه بشود و از شناسنامه و پیشینه خود پاسداری کند، از دیگران انتظاری نباید داشت که منصف باشند و به حقیقت احترام بگذارند!

۱ - رونوشت نامه وزارت دارایی به نخست وزیر درباره طرح تصویبنامه تخصیص نیمی از درآمد غیرمستقیم سال ۱۳۳۹ از نرخ نوشابه های الکلی به بودجه شاهنشاهی در هیئت دولت جهت تصویب و اجرا

۲ - نامه وزارت دربار به جواد بوشهری نایب رئیس شورای مرکزی جشنهای شاهنشاهی ایران مشعر بر به تعویق انداختن جشنهای شاهنشاهی به دلیل مضیقه مالی دولت

۳ - نامه حسین علا وزیر دربار به علم نخست وزیر مبنی بر درخواست اتخاذ تصمیماتی در جهت تأمین اعتبار جشن های شاهنشاهی

۴ - نامه علی اکبر محلوچی به اسدالله علم وزیر دربار مشعر بر ارسال مبلغی جهت کمک به هزینه جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی

۵ - نامه فضل الله مشاور به امیر متقی مدیرکل دربار شاهنشاهی درباره درخواست پرداخت هزینه ساختمان و چادرهای پذیرایی رؤسای کشورهای پیمانکار آن

۶ - نامه آقای اردشیر زاهدی وزیر امور خارجه به آقای عبدالرضا انصاری قائم مقام رئیس شورای مرکزی جشن شاهنشاهی درباره ارسال صورت اسامی ایرانشناسان هر کشور به سفارت ایران در آن کشور جهت دعوت از آنان و شرکت در مراسم جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی به همراه نامه دعوت از ایرانشناسان کابل و عدم تمایل کشور افغانستان به شرکت در جشن مذکور

۷ - نامه آقای اردشیر زاهدی وزیر امور خارجه به آقای عبدالرضا انصاری قائم مقام رئیس شورای مرکزی جشن شاهنشاهی درباره ارسال صورت اسامی ایرانشناسان هر کشور به سفارت ایران در آن کشور جهت دعوت از آنان و شرکت در مراسم جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی به همراه نامه دعوت از ایرانشناسان کابل و عدم تمایل کشور افغانستان به شرکت در جشن مذکور

۸ - نامه آقای اردشیر زاهدی وزیر امور خارجه به آقای عبدالرضا انصاری قائم مقام رئیس شورای مرکزی جشن شاهنشاهی درباره ارسال صورت اسامی ایرانشناسان هر کشور به سفارت ایران در آن کشور جهت دعوت از آنان و شرکت در مراسم جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی به همراه نامه دعوت از ایرانشناسان کابل و عدم تمایل کشور افغانستان به شرکت در جشن مذکور

۹ - نامه تیمسار سپهبد ریاحی دائر بر شرح اقدامات خود جهت جلب موافقت ملکه هلند به منظور شرکت در جشن ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی)

۱۰ - نامه تیمسار سپهبد ریاحی دائر بر شرح اقدامات خود جهت جلب موافقت ملکه هلند به منظور شرکت در جشن ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی

۱۱ - صورتجلسه برنامه بانک در جشن شاهنشاهی مشتمل بر تأمین اعتبار جهت چاپ کتاب، آذین بندی، تأمین نیروی برق و...

۱۲ - تلکس آقای مرزبان سفیر ایران در سوئد مشعر بر درخواست ارسال دعوتنامه پروفیسور یوسی آرو به فنلاند جهت شرکت در مراسم جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی

۱۳ - مقاله يك روزنامه نگار آمریکایی در دفاع از جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی و تخمین زدن بودجه جشن در حدود ۳۰ الی ۴۰ میلیون دلار

۱۴ - مقاله يك روزنامه نگار آمریکایی در دفاع از جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی و تخمین زدن بودجه جشن در حدود ۳۰ الی ۴۰ میلیون دلار (صفحه ۲)

۱۵ - رونوشت نامه آقای هرمز قریب رئیس کل تشریفات شاهنشاهی به تیمسار سرلشکر ناصر فیروزمند مبنی بر ارائه اطلاعاتی درباره همراهان محمد یحیی خان رئیس جمهوری اسلامی پاکستان جهت شرکت در جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی

۱۶ - رونوشت نامه آقای هرمز قریب رئیس کل تشریفات شاهنشاهی به تیمسار سرلشکر ناصر

فیروزمند مبنی بر ارائه اطلاعاتی درباره همراهان محمد یحیی خان رئیس جمهوری اسلامی پاکستان جهت شرکت در جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی (صفحه ۲)

۱۷ - حکم اعطای مدال یادبود جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران به جعفر شریف امامی رئیس مجلس سنا

۱۸ - نامه تشکر کمیته شمیران جشنهای ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی از آقای مهندس عنایت بهبهانی بابت کمک های مادی و معنوی مخاطب در برگزاری جشن های مذکور [13-1-157]ب

۱۹ - فرمان همگانی ارتش دائر بر اعطای مدال یادبود جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی به ۴۰ نفر از افسران شرکت کننده به طور مستقیم در جریان بزرگداشت جشن مذکور

Le théâtre du pouvoir dans la République des mollahs

Parmi les multiples pratiques utilisées pour discréditer et fouler au pied le passé, notamment aux yeux des jeunes générations, la République islamique a entrepris depuis quelques années un vaste chantier qui va de la falsification des livres scolaires au détournement des écrits d'auteurs, en passant par la publication des mémoires apocryphes de personnalités de l'opposition, au premier rang desquelles les proches des souverains Pahlavi. Une vingtaine de ces « biographies » recensées à ce jour ont fait l'objet d'une étude d'un jeune chercheur iranien pour sa thèse de doctorat à l'Université de Manchester : « Politics of Memory in the Islamic Republic of Iran and the Role of Politics Memoirs ».

La République islamique non seulement porte atteinte aux droits de ces personnes, mais en lieu et place de la dignité humaine qu'elle prône pour le peuple iranien, elle le dupe ignominieusement.

Dans un entretien accordé au Journal Le Monde (28 février 2008), le Président Ahmadinejad se faisait l'avocat des aspirations du peuple iranien : « ...Ce que demande le peuple iranien, c'est plus que la démocratie. C'est quelque chose de plus important que cela : c'est la dignité humaine. C'est une certaine place de l'Homme dans l'Univers. C'est la justice. C'est la pureté. C'est le refus de la domination. Et tout cela n'est possible qu'avec la croyance en Dieu..... ». Et il ajoutait : « La démocratie n'est qu'une petite partie des acquis du peuple iranien. Le peuple iranien a ses racines dans l'Histoire. L'Iran a été le foyer de grandes civilisations mondiales. Ce n'est pas un peuple qui craint les tempêtes, le vent... Sans aucun doute l'Iran est actuellement une puissance mondiale, mais celle-ci ne tire pas sa force de son arme ; elle la tire de son influence culturelle. »

De belles paroles certes, mais prononcées par un fidèle des fidèles de l'ayatollah Khomeiny pour rassurer l'Occident, un vernis qui cache mal la ligne tracée par le fondateur de la République islamique, pour qui l'influence culturelle de l'Iran dans l'Histoire universelle se résumait à un mythe : « Cette culture millénaire du peuple iranien dont on parle est un mythe inventé par l'impérialisme occidental et ses agents iraniens en vue de combattre l'Islam. Qu'il soit mis fin à cette mystification ! »

Toujours à ce propos, Mir Hossein Moussavi, premier ministre d'octobre 1981 à août 1989, affirmait dans un article publié par le journal « La République Islamique », contrôlé par l'actuel Guide-suprême, que « se référer à la civilisation et à la culture iraniennes et aux Empires Achéménides et Sassanides, n'était du temps du Shah qu'un complot diabolique des Occidentaux

pour nous inventer une histoire glorieuse sur les ruines de Persépolis, afin d'éradiquer l'Islam de notre pays. ».

Ali Laridjani, ancien directeur-général de la radio-télévision d'Etat, ancien interlocuteur iranien auprès de l'Agence Internationale de l'Energie Atomique, et candidat probable à l'élection présidentielle de 2009, affirmait dernièrement à l'Université de Téhéran que les Iraniens n'étaient durant l'ère préislamique que des ignares analphabètes, et que c'est la conquête arabe qui leur a apporté une civilisation et une culture.

L'ayatollah Mesbah-Yazdi, maître spirituel et « gourou » de Mahmoud Ahmadinejad, déclarait à Ghom, le 20 septembre 2007 « que l'Iran et la destinée des Iraniens est pour nous un moyen de consolider le règne universel de l'Islam, et non pas un but en soi. Donc, s'il faut le sacrifier (l'Iran), sacrifions-le. »